

Hovedindflydelsen og derigennem naturligvis ogsaa Hovedansvaret for den formelle Ledelse af Finanslovbehandlingen. Og vi have derfor stillet os paa det Standpunkt ikke at forlange disse Spørgsmaal skudte ud, at gaa med til dem, hvor vi i Realiteten fandt dem forsvarlige, men ikke at gaa med, hvor vi fandt dem i Realiteten ufor- svarlige, f. Eks. ved en Sag som Tilskuddet til Neksø Havn. Vi have imidlertid haft Betænkelighed ved hele den Gang, Udvik- lingen har taget, og jeg vil derfor benytte denne Lejlighed til at rette en Henvendelse til de to ledende Magter, den højtærede Regering og det højtærede Flertal, om ad Aare at drage Omsorg for, at anden Be- handling af Finansloven saa vidt muligt blive den afgørende, saa at vi ikke atter komme i den vanskelige Stilling, som vi ere komne i i Aar, idet Flertallet vel ved anden Behandling havde anlagt Finanslo- ven saaledes, at der, som den ærede Ord- fører forleden oplyste, var et Overskud af 5—600,000 Kr., men mellem 2den og 3dje Behandling tiltraadtes saa mange ny For- slag, at der til sidst var et Underskud paa ca. 2 Mill. Det forekommer mig rigtigt, at man under hele Finanslovens Behandling bestræ- ber sig for ikke at komme ind i en saadan Gænge, og det forekommer mig dobbelt vigtigt i et Øjeblik, hvor vor finansielle Status, som alle vide, ingenlunde er særlig gunstig, og hvor vi staa over for mange, meget store nødvendige Udgifter. Foruden Finansloven, der altsaa har et Underskud paa et Par Millioner, kommer der jo hvert Aar en Tillægsbevillingslov. Man gjorde i tidligere Tid de ny Bevillinger herpaa op til at koste gennemsnitlig 1 Million. Men naar vi se paa, hvor meget nyt der nu skydes ind paa Tillægsbevillingsloven, er jeg bange for, den i det kommende Aar vil løbe betydeligt højere op. Vi have nylig vedtaget en Skolelov, der kræver en forøget aarlig Udgift paa 1½ Million. Der foreligger, saa vidt jeg kan se, for Rigs- dagen Jærnbaneanlæg til et Beløb af c. 40 Mill. Kr., og vi vide, at det Udvalg, der har Jærnbanesagerne til Behandling, har faaet en Opgørelse fra Generaldirektoratet for Statsbanerne af, hvad der i den nærmeste Tid i det hele kan paaregnes at ville komme, og at denne Opgørelse løber op til 95½ Mill. Kr. Vi staa desuden over for en Række store Byggeføretagender. Vi have i Aar bevilget ½ Mill. til Glypto- teket. Der foreligger os Forslag om c. 1 Mill. til Nationalmuseet og i Horisonten se vi Forslag om Kristiansborg Slot, Rigsdags- bygning, Lokaler for Højesteret, de medi-

cinske Institutter, Frederiks Hospital, og saaledes kunne vi blive ved. Der foreligger en stor Række betydningsfulde Bygge- føretagender, der dog maa blive til noget i en ikke fjern Fremtid. Vi have desuden i den sidste Tid faaet omdelt Proceskom- missionens Betænkning, og det er klart, at den Udgift, som Retsreformen, naar den, som vi maa haabe, bliver gennemført, vil kræve, næppe vil kunne anslaaes til mindre end 1 Million aarlig. Under saadanne Om- stændigheder synes det mig dobbelt vigtigt, at vi ikke i et ganske ordinært Aar som det nuværende faa en Finanslov med et Underskud som det foreliggende, og det forekommer mig ogsaa vigtigt, at man under disse Omstændigheder fra Lovgivnings- magtens Side ikke kommer ind paa Ud- gifter, der hvile paa ny Principper, som kunne faa vidtrækkende Følger, saaledes som det foreliggende Forslag om Neksø Havn. Det motiveres baade fra Neksø Bys Side og i den Skrivelse, Ministeriet har sendt os, med Hensynet til, at Neksø ikke kan klare sig i Konkurrencen med Rønne, efter at der er kommet en Jærn- bane mellem disse to Byer. Staten maa derfor træde til og støtte Neksø. Det er klart, at dette Princip, at støtte den ene By i Konkurrencen med den anden, naar der kommer en Jærnbane mellem dem, kan føre overordentlig vidt. Der er næppe den Smaaaby her i Landet, som ikke, naar den kommer i Forbindelse med en større, vil kunne komme med Krav, hvis vi slaa noget saadant fast. Under disse Omstæn- digheder forekommer det mig at være dob- belt farligt at gaa til den Slags Flotheder, som Bevillingen til Neksø Havn forekom- mer mig at være. Den økonomiske Til- stand i Befolkningen er ikke saadan, at den opfordrer os til at lade Pengene rulle, den er tværtimod saaledes, at man ganske sikkert Landet over vil kræve den mest gennemførte, forstandige Sparsommelighed. Naar vi i Aar desværre ikke faa gennem- ført Skattereformen, naar vi hverken faa lettet Toldskatterne eller de direkte Skat- ter, særlig Hartkornsskatterne, vil man ganske sikkert, og det forekommer mig med stor Ret, forlange, at vi i det mindste skulle føre Statshusholdningen saaledes, at man følger almindelige forstandige Prin- cipper og ikke kommer til stadig voksende Underskud paa de aarlige Budgetter.

Scavenius: Som det høje Ting vil se, have de to Medlemmer, der repræsentere Højre i Finansudvalget, sluttet sig til Ud- valgets Flertal om de tre Indstillinger, som